

bitere Smør-Eksportforeningen for $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., uden at denne vidste noget om, at den skyldte dette Beløb, forekommer det mig, at alt kan tænkes muligt. Jeg opfordrer derfor Ministeren til paa en eller anden Maade, hvad enten Sparekassen bliver bestaaende eller den ophører, at skaffe sig Sikkerhed for, at de Tal, der opereres med, ogsaa i Anmærkningerne til det Lovforslag, som ligger til Grund for dette Lovforslag, virkelig ere paalidelige.

Endelig vil jeg gerne for vor Gruppens Vedkommende nævne en Omstændighed, som Regeringen ikke bør være ubekendt med. Vi have spurgt os i denne Samling ved mange forskellige Lovforslag, hvor de mange Millioner skulle komme fra, som de forelagte Lovforslag kræve paa samme Tid, som vi staa overfor overordentlig store Udgifter, som vi kunne forudse, og som ere nødvendige, ikke mindst Udgifter til vort Lands Forsvar. I Fjor, da en Toldreform, en Valgretsreform og en Retsreform blev vedtagne, blev der sagt, at nu skulde der gøres rent Bord for den store Forsvarssag. Derfor kunne vi ikke godt gøre os fortrolige med det store Statstilskud, som Regeringen foreslaar til Opretholdelsen af Den sjællandske Bondestands Sparekasse. — Den økonomiske Side af Sagen er dog ikke for os den største Vanskelighed. Den største Vanskelighed for os ligger derimod i, at hvis vi nu tænke os at vedtage et Forslag som det der nu ligger i Folketinget, saa ville alle Sluser for fremtidige Krav fra insolvente Institutter i Henseende til at faa Statshjælp, blive lukkede op. Vi have set, at den i sin Tid givne Bankgaranti nu bliver paaberaabt til Fordel for en Statsstøtte til denne Sparekasse, uagtet Bankgarantien var en Kautionsforpligtelse, som forskellige og ogsaa Staten paatog sig, ikke mindst af Hensyn til Landets Sparekasser med de i disse indestaaende 900 Mill. Kr., som det i Tilfælde af, at Sparerne forlangte dem tilbage, vilde være umuligt at præstere. Denne Bankgarantilov blev vedtagen af Hensyn til de andre Pengeinstitutter i Landet, og ikke mindst af Hensyn til Sparekasserne og navnlig, tør jeg nok sige, ogsaa af Hensyn til Den sjællandske Bondestands Sparekasse; alligevel bliver den nu paaberaabt. Naar som helst der senere indtræffer et eller andet større Tab, en eller anden Kalamitet i en eller anden Sparekasse, vil man da kunne vise hen til denne Lovgivning, som blev truffen for Den sjællandske Bondestands Spare-

kasse, og man vil kunne gøre det med meget større Berettigelse end den, hvormed det nu ogsaa er sket fra den høje Regerings Side, der i Anmærkningerne til Lovforslaget har henvist til Bankgarantiloven, som dog havde en principielt forskellig Karakter fra, hvad der her foreligger. — Og hvad vide vi saa om de mange Hundreder af Sparekasser, vi have i Landet? Tilsynet er jo ganske betydningsløst; det vil, som det for Resten er forudsat og skrevet i Folketingets Betænkning, da Loven i sin Tid blev vedtagen, i det højeste kunne konstatere, naar Ulykken allerede er indtruffen. Naar saa en Statshjælp ydes til en stor Sparekasse som i det foreliggende Tilfælde, saa vil det kunne blive en ligefrem Sovepude for dem, der sidde i Sparekassens Bestyrelse. Og det vil ikke blive det mindst, naar vi betænke, at ved den Hjælp, som ydes Den sjællandske Bondestands Sparekasse i Henhold til det forelagte Lovforslag til Undgaaelse af en Konkurs og til en Rekonstruktion af Sparekassen, vil netop det Ansvar, som ifølge Sparekasselovens § 12 paahviler dem, der have været i Bestyrelsen paa det Tidspunkt, da Kassen gik fallit, saa vidt jeg kan se, falde bort. Saa vil nemlig den Eventualitet, for hvilken Ansvaret er opstillet, Kassens Konkurs, ikke komme til at indtræde.

Den eneste Mulighed for at lukke Porten af efter os, hvis vi træffe særegne Foranstaltninger til Hjælp for Bondestandens Sparekasse, er, at vi faa saa megen Betyggelse imod Gentagelser, som det overhovedet er muligt at tilvejebringe igennem en Lovgivning. Den kan ikke tilvejebringes ved positive Lovbestemmelser, det kan ikke skrives i en Lov: Dette gøre vi aldrig mere. Det vilde ikke have nogen Betydning, thi det kunde blive ophævet ved en senere Lov. Der kan kun skaffes nogen Betyggelse gennem en bedre Sparekasselovgivning end den, vi have. Jeg tænker mig nærmest en Lovgivning, som havde taget vor Livsforsikringslov — det er jo et ganske beslægtet Omraade — til et Forbillede, og hvorefter der etableres en virkelig gennemført Kontrol med Sparekasserne til Forhindring af Uorden og Misbrug. Da nu den højtærede Minister allerede i November i Fjor har meddelt os, at Ministeriet havde under Udarbejdelse en almindelig Lov om Sparekassevirksomhed her i Landet, er det vel neppe nogen fejlagtig Antagelse, at dette Forslag nu maa være udarbejdet, og at den højtærede Minister vilde være i Stand til at